

Artikelarkiv Arvesølv 2017

Nekrolog: Viggo Alfred Andersen (1926-2017)

af Hans Rye

”Snakketøjet er bedre end bentøjet”, konkluderede Viggo Andersen, da han og konen Ester havde diamantbryllup i 2012. Vi andre kan føje til, at hørelsen havde det lidt som bentøjet – lidt til den døve side, men det ændrede ikke ved, at Viggo til det sidste brændte for livet og arbejdet i arkivet i Munkebo.

Ikke mindst fortællinger om livet i Dræby og på fedet kunne få pulsen op og øjnene til at gløde. Viggo så at sige elskede lokalhistorie, og han fyldte computer og cd'er med ord og billeder fra lokalområdet, og hukommelsen havde det meget bedre end både bentøj og hørelse – og den rakte langt, for Viggo var 5. generation på fødegården på Dræby Fed.

I 2006 solgte Viggo og Ester gården og flyttede til Vestertoften i Munkebo, men på det tidspunkt var Viggo for længst blevet en ”institution” i arkivet. Han ”gravede”, fotograferede og analyserede i hundredvis af billeder, og han skrev og ikke mindst fortalte med begejstring om køer, skaller, tobaksavl, soldaterliv, oversvømmelser, forældre og bedsteforældre, om livet på landet, ja om alt, hvad han havde oplevet og lagret i sin venlige, gemytlige hjerne.

Kun en ting ærgrede Viggo. Han var kommet for sent i gang med lokalhistorie, og selv om han i høj alder lærte at mestre computerkunsten, så stod historierne og billeder nærmest i en voksende kø for at blive printet og gemt for eftertiden. Viggo havde lagret så meget i hylder og skabe og i hjernens skatkammer, at han havde arbejde til årtier, og de var ikke til rådighed, indså han lidt beklemmt, men han gav ikke op. Derimod ”fyrede” han uge efter uge op under sin elscooter og satte kurs mod arkivet,

Viggo i arkivet med oldefaderens skrædderhat

hvor blad efter blad blev vendt i den række af fortællinger, han har efterladt. De øvrige medarbejdere i arkivet vil konstant støde på væsentlige billeder og historier, der har været over hans bord.

Viggo Andersen døde i november 2017 og blev 91 år.